

Ombud for de svakest

Av Hildur Larsen, partisekretær for Kyspartiet
 Det har den siste tiden vært en del medieoppslag om eldre som ikke får den sykehjemsplassen eller det hjelpeutbudet som de har krav på, uten at det gjøres skriftlige vedtak om dette. På denne

måten fratas de muligheten og rettigheten de har til å klage på vedtaket. De står altså uten noen form for rettsikkerhet.
 Dette er for oss i Kyspartiet ikke noen ny informasjon. Og det gjelder heller ikke bare de eldre. Denne praksisen kan man med jevne mellomrom finne igjen i

ulike kommuner i landet, når det gjelder de svakest av oss. Det kan være bostedsløse som ikke får noe botilbud, rusmisbrukere som ikke får det tilbudet de behandler de har rett til, eller sosialstønadsmottakere som ikke får det beløpet de trenger for å kunne overleve, osv. Felles for disse

er at det ikke blir gjort noe skriftlig vedtak, og da kan de ikke klage. Kyspartiet kan på ingen måte akseptere at det offentlige på denne måten fratruknes klientsikkerhet hos offentlige etater. Dette må det gripes fatt i straks!

Det viser seg at fattige i dagens Norge har den dårligste retts-

sikkerheten. Kyspartiet vil derfor at det skal tilsettes by-/kommuneombud i alle kommuner. Disse skal være politisk ansatt og ivareta enkeltmenneskets rettstrygghet hos offentlige etater. Dette må på plass nå.

Har Norge råd til Oslo?

Av Inge W. Nilsen, Tromsø

Kollen har vært sentrum for en tiljublet fest, og arlater har gledelig nok vært synlige for publikum av de TV-seere i over halvparten av de elleve dagene mesterskapet varte. Publikum har møtt opp i imponerende mengder både på arenaer og på seiersseremonier i sentrum av hovedstaden.

Nå er festen over, men i avisredaksjoner og hos mange engere idettsdelegater sitter rusen fortsatt dypt. Konklusjonen er at Norge på ny må søke om vinter-OL, og Oslo er den opplagte og eneste kandidaten i vårt vidstrakte land. Til og med fra den tidligere «åpberbyen» Tromsø tiker det inn signaler om at dette er tilfelle, selv om noen djerne kvinnelige stortingspolitikere fra Troms har tatt til motmæle.

Fellestrømerer er at Oslo med kvi-VM friskt i minne har publikumspotensialet og dermed sikaper «folkefesten». Det blir også påpekt at byen har mange av de aktuelle alpinbakkene pluss bob- og akrobatene fra Lillehammer-OL beavtys. For å ta det siste først; kravene økes mens byggverk og installasjoner allerede er ferdige.

2011 har ikke samme verdi eller standard 11-15 år senere. Spørsmålet blir om idretts-Norge skal prioritere anleggsgnybygging i den delen av landet som allerede er mest tilgodesett på dette området. Er det politisk vilje og mot til å gi de nødvendige offentlige garantier til infrastrukturmildene? Det snakkes om å «knytte sammen» byene Oslo og Lillehammer for å få et «kompakt» arrangement for Tromsø kandidaturn. Til dette trengs blant annet en ny og kostbar løsning for togtrafikken mellom de to byene.

Prestisjeprosjekt i sør
 Mens OL-tankene nå raser i sør, tir

Skogvern i Troms fylke

Fra årsmøtet i Målselv Skogelag v/ nestleder Inge Rognum

Direktoratet for naturforvaltning (heretter DN) må stoppe sin overkjøring og neglijsring av lokabefolkning, lokale og regionale folkevalgte organ, samt lover og retningslinjer fastsatt av regjering og storting i forbindelse med vern av skog.

En viser til den siste verneprosessen for skog i Troms som ble meldt til oppstart 24.03.2009. Det er for øvrig svært misvisende å kalle det for oppstart når så mange vilkåte avklåringer alt er gjort av DN på forhånd.

Årsmøtet er kjent med at det arbeides med å klage DN inn for Riksrevisjonen på grunn av ovennevnte og vil gi sin fulle tilslutning til dette. Målselv Skogelag har flere ganger i likhet med blant andre Målselv kommune bedt om at tidligere vernet areal måtte oppda-

teres før nye vernplaner ble satt i gang. Det er sterkt å beklage at DN ikke har vist vilje til å gjøre dette. Målselv Skogelag har også bedt om at lokalbefolkning og kommune må trekkes med i samarbeid på et langt tidligere stadium i forberedelsen til et verneforslag. Bare slik kan en få til et respektfullt samarbeid som vil være i tråd med lover og retningslinjer. Årsmøtet konstaterer at DN i likhet med tidligere verneprosesser også denne gangen kontaktet berørte parter som lokalbefolkning og kommune etter at det meste av premissene for vern alt var lagt. En nevner kort: ■ Urvetaling av områder. ■ Registrering og beskrivelse av områdene uten at lokalmente og lokal skogfaglig kompetanse ble kontaktet for samarbeid og uten at det var kjent at registreringer ble gjort. ■ Den strengeste vernestatus (na-

mange slags stormer andre deler av landet. Mest synlig er manglende sikring som gjør at snø- og steinras sperrer veiene i vest og i nord. Hovedåren for transport, selveste E6, var nylig stengt i dagvis og fragmenterte landet i både to og tre deler. Er det i et slikt perspektiv forsvarlig å prioritere flere prestisjeprosjekt på Østlandet framfor transportveier som uomtvistelig øker trafikkisikkerheten i utsatte deler av landet? Dette er de samme hovedårene som sikrer transport av Norges nest viktigste eksportartikkel.

Befolkningsmassen på Østlandet er vidskutabel, men når blir publikum utrop til ny OL-gren? Kan en hall (skøyte, kunstløp, curling, ishockey) romme alle hundretusenere i Oslo som måtte være interesserte? Hvilken begeistring vekker det i de store og betydningstulle TV-kanaler på store folkemasser med kuberjeller omkranser langrennsløypa og vinker med norske flagg? Stikker man fingeren godt ned i jorda, kjerner man skjefvet fra for eksempel Nord-Amerika når hockeypuken susser over isflaten, ikke når utøvere i de nordiske grenene hopper langt eller har fellesstart på femmila.

Hvem får sjansene?
 IOC-president Rogge har vært på besøk i Oslo og uttalte seg positivt om norsk OL-søknad. Det norske folk skal ifølge meningsmålinger også ha vist interesse for dette. Skulle det komme en framtidig søknad fra Norge, innebærer det tittalls milliarder kroner, uansett hvor i landet en søknad kommer fra. Da blir det et spørsmål hvem som skal nytte godt av denne massive offensielle investeringen. Hvor skal midler til ny og forbedret infrastruktur prioriteres? Hvem får sjansen regionalt til å bygge enorm

NY OL-SØKNAD: Et folkehav tok imot de norske løperne under skivm i Oslo tidligere denne måneden. Men er nå Oslo er den opplagte og eneste OL-kandidaten i vårt vidstrakte land? Foto: Terje Pedersen, ANB

kompetanse innen bygg-, elektro- og IT-bransjen? Hvilken del av landet tilegner seg spesialkompetanse gjennom seg spesialkompetanse og installasjoner knyttet til transport- og idrettsanlegg?

Etersprørselen etter varer, tjenester og kunnskap vil være formidabel dersom vinter-OL på nytt skal arrangeres i Norge. Noen klør etter å rakte til seg dette, og det er derfor ikke rart at OL-ringene nå klirrer høylytt i Oslo-regionen. Søknadshyen er allerede upekt, eller ...? Man kan uten å være bakstrøversk spørre seg om Norge skal ta seg råd til et slikt arrangement. Med dagens OL-positive stemning er et kanskje bedre spørsmål om Norge har råd til å la Oslo være arrangement?

turreservat) var bestemt uten samarbeid med berørte parter.

■ DN saboterer etter vår oppfatning fortsatt å nytte skogbrukmessige ulønnsomme områder slik STM-25 forutsetter. Disse utgjør rundt 60 prosent av produktiv skog i Troms.

Årsmøtet konstaterer at fylkesmann Svein Ludvigsen har fått gjennomført en god prosess i Troms så langt. Beklageligvis vanskeligigjøres en slik prosess ved at det meste er fastlagt av DN på forhånd, og at partene dermed er priggitt å forhandle om «smuler». Årsmøtet forventer at DN viser respekt for det arbeid fylkesmannen v/arbeidsgruppa har fått til i sitt utkast til Vernepplan i Troms av 15. oktober 2010. Samtidig forventes at høringsrunden gir rom for å gå i dialog med lokalbefolkning og kommuner for å diskutere/justere de områder arbeidsgruppa har foreslått.

Seier med svært sterk bismak

Av Jens Ingvald Olsen, Rødt Tromsø

Først vil jeg gratulere Johan Petter Barindhaug (JPB) med seieren, ikke i debatten med undertegnede, men med regjeringens kraftfulle tilslutning til ønskene fra det oljepolitiske kompleks.

Utenom en kortvarig, om enn viktig nok, utsettelse av konsensutredning for Lofoten, Vest-

terålen og Senja har regjeringa gått beskjede om full gass fra Helgeland til russegrensa og nordover til 74,5 grader nord på høyde med Bjørnøya, godt innafør drivsområdet. Det blir også tillatt ledning helt inn til 35 km fra kysten i Troms og Finnmark. «Seieren» miljøbevegelsen feira, hadde derfor en svært sterk bismak. Innpakka i nyordet «kunnskapsinnhenting» kommer nå alle elementer på plass som trengs for en konsekvensutredning, før det blir en kortvarig slutt-runde med «klipp og lim». Den folkelige mobiliseringen, må fortærkes kraftig om «fossilkamertene» skal stanses.

Full gass

Ti år etter at Norge nådde toppunktet i oljeproduksjonen i 2001, har vi nå det historisk største investeringsnivået. Om lag 150 milliarder kroner planlegges investert i 2011, et nivå Norge aldri tidligere har vært i nærheten av. En desperat jakt på den siste olje er i gang.

Olje og gass er unike fossile naturressurser dannet for 150 millioner år siden, og propptulle av energi. I løpet av et kortvarig historisk intermeso hentes disse ressursene ut og brennes, der kun en liten brøkdel av energien og andre egenskaper benyttes, og det produseres enorme mengder skadelige klimagasser. Den økonomiske virksomheten knyttet til utvinning av olje og gass er ekstremt profitabel. De som er involvert i denne aktiviteten har dermed en enorm politisk makt, en makt de også bruker. Det meste av statens inntekter sendes ut av landet, og under den rødgrensne regjeringa har den internasjonale finanskapitalen fått over 3000 mrd. kroner å bolte seg med.

Barindhaugs premisser

Barindhaug har etablert seg både som en ideologisk og politisk hærfører, og har sterke personlige økonomiske interesser i petrobransjen i Nord-Norge. Han ønsker sjøl sagt at diskusjonen skal skje på premissene han pre-

senterte i Nordlys 10. mars; 1. Norge har «forpliktet seg» til å forsyne Europa med gass, 2. Frykten for Russland og 3. Viskelbygge et sterker Nord-Norge.

Når Barindhaug skriver at tyskerne vil erstatte manglende forsynng av norsk gass med (mer forurensende) kullkraft, er kanskje det mulig, men jeg tror den tyske miljøpolitikken og -bevisstheta er langt mer framskredent enn det JPB gir inntrykk av.

JPBs forsvar av «nasjonens interesser» mot Russland er påfallende, men patetisk. Realiteten er at når grenseavtalen nå blir ratifisert av den russiske Dumaen, så skal samme regjime gjelde som i Nordsjøen. Landet som finner olje eller gass på sin side av grensen har retten til å utvinne forekomsten, sjøl om ressursen strekker seg over den. Det andre landet skal imidlertid ha sin andel av salgsmottektene.

Derfor kommer startskuddet fra regjeringa nå. Og som adm. direktør Karlstrøm i North Energy AS sa på møtet med aksjemeklerne 21.02: «Vi må være med i første bølge». Når JPB sier at gassledningen fra de eventuelle funnene skal søverover til Mellom-Europa, ser jeg ikke de store indutritbyggingene i Nord-Norge som følge av dette. JPB må bli mer konkret når han lover dette som redninga for Nord-Norge.

Riksrevisjonen

Når det skal brukes tittalls på tittalls milliarder kroner like utenfor kysten vår, vil det nok bli noe akuttiver på land, også utenom opprensning etter utslipp. Men eksemplet Snøhvit viser at gapet er formidabelt mellom investeringene på rundt 70 milliarder kroner, og noen hundre varige arbeidsplasser på land. Dette er sannsynligvis Norges dyreste arbeidsplasser.

Vi ser stadig flere milliarder kroner, og økende samfunnmessig og menneskelig ressursbruk på olje- og gassvirksomheten, mens produksjonen går ned. Oljelitingselskapene får 78 prosent av kostnadene dekt av staten, og fikk over ni milliarder i 2009. Dette er ikke bærekraftig. Søkelyset som blant annet undertegna har satt på dette i vinter, har vakt nyhetsmessig og politisk oppsikt. Stortingetsrepresentant Langeland (SV) har, iføllende Dagens Næringstiv 12.03, bedt Riksrevisjonen gå kritisk gjennom hele ordninga.

Mitt svar

Norge burde etter mitt syn bruke store deler av de opplyente oljeinntektene til å satse på alternativt bærekraftig industri- og næringutvikling, og til framtidseretta infrastruktur i Norge – bygge ut trygge vegger og jernbane, utvikle miljøvennlig energi, optimalisere uttaket av de fornybare natursursene.

Norge burde gå i gang med en systematisk nedbygging av olje- og gassvirksomheta. Det ville være en gave til Europa, verden og for framtidige generasjoner.

